

Indenrigsministeren (Bramsen): Under første Behandling af det saakaldte store Livsforsikringslovsforslag udtalte det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Vandborg) et Ønske om, at vi maatte komme til en midlertidig Ordning, hvis vi ikke i denne Samling kunde komme til en endelig, og han udtalte i denne Henseende en Opfordring til mig og eventuelt at fremkomme med et Forslag til en saadan Nødlov, som skulde gælde, indtil vi vare komne til den endelige Ordning. Den Gang tillod jeg mig at svare, at det var en Opgave, jeg ikke troede at kunne løse paa en tilfredsstillende Maade, fordi det er en meget vanskelig Opgave at skrive en kort Lov, det er i Virkeligheden meget vanskeligere end at skrive en lang, og at jeg i alt Fald ønskede at se, hvorledes det gik med den store Lov forinden man skred til at gøre Forsøg i den Retning. Jeg er nu af den Mening, at det Forslag til Lov, som her foreligger, afgiver et Vidnesbyrd om, at jeg i den Henseende virkelig har set ret. Det er, som den ærede Ordfører fremhævede, en meget vanskelig Sag at komme til en tilfredsstillende foreløbig Ordning, og nylig have vi jo hørt en af de ærede Forslagsstillere selv, nemlig det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen), underkaste Lovforslagets forskellige Bestemmelser en temmelig gennemgribende Kritik. Imidlertid tror jeg dog, vi ville kunne komme til et tilfredsstillende Resultat, især naar vi følge det ærede sidst nævnte Medlems Henstilling om at begrænse Lovens Varighed til et bestemt Tidsrum, maaske til 2 Aar eller noget lignende. Hvad angaar de almindelige Bemærkninger, der fra min Side kunne være at gøre til Lovforslaget, vil jeg sige, at det dog er et Spørgsmaal, om man ikke gaar de mindre Selskaber for nær ved dette Forslag, om man ikke gaar for strengt frem mod de mindre Selskaber, der — om jeg maa udtrykke mig saa — i Læ af den Omstændighed, at vi ikke have nogen Forsikringslovgivning, have etableret deres Forretning — saaledes som de nu have gjort det — paa fuld lovlig Maade, om det ikke vilde være for strengt, naar man nu kommer til disse Selskaber og siger: Enten skulle I ud med 100,000 Kr. som Depositum eller ogsaa skulle I høre op. Jeg tror, at det er en temmelig haard Fordring, i hvert Fald skulde jeg meget ønske, at der kunde aabnes Adgang til at give Dispensation i den Henseende fra Ministerens Side, hvis man ikke kan finde nogen anden Autoritet.

Det er jo nemlig saaledes, at det ikke blot kunde vise sig at være en haard Fordring til det paagældende Selskab, men det kunde ogsaa blive en Fordring af den Beskaffenhed, at det kunde medføre Fortræd for dem, som man netop ønsker at beskytte gennem al denne Forsikringslovgivning, nemlig de forsikrede, idet det kan bringe Vanskelighed for Selskaberne, som netop kunne blive truede i deres Eksistens derved, at man forlanger, at de skulle opfylde noget, de ikke kunne. Naar de saa af den Grund maa holde op, gaar det ud over de forsikrede og det kunde jo dog være, at det skete for, hvad man kunde kalde et temmelig ordentligt Selskab, et Selskab, der i og for sig ikke var Anledning til at standse. Jeg vil henstille, om man dog ikke griber for stærkt ind i retlig bestaaende Forhold gennem den Fordring, her stilles.

Hvad Enkelthederne angaar, vil jeg gerne henlede den ærede Ordførers og Forslagsstillernes Opmærksomhed paa, at man vistnok fra denne Lov bør undtage de rene Genforsikringsselskaber, saadanne, som udelukkende overtage Forsikringer fra andre Livsforsikringsselskaber. Jeg tror ikke, at det er nødvendigt, men jeg tror, at det vil være rigtigt at gøre det. At Statsanstalten for Livsforsikring bør undtages, har den ærede Ordfører allerede gjort opmærksom paa. Dernæst vil jeg bemærke, at jeg har savnet en Bestemmelse om en Pligt for disse Selskaber til at gøre Anmeldelse — til Ministeriet, maa det jo være, saa længe vi ikke have Forsikringsraadet. At de skulle gøre Anmeldelse om deres Vedtægtsbestemmelser og Tariffer, og at de skulle gøre det f. Eks. en Maaned efter, at Loven er traadt i Kraft, anser jeg for en meget vigtig Bestemmelse, som ikke bør mangle, og at der bør være Straf for Undladelse deraf, tror jeg ogsaa, den ærede Ordfører maa indrømme mig. At man skal have disse Selskabers Beretninger om deres Virksomhed i det forløbne Aar og deres Status, paa samme Maade som det foreskrives i den store Lov, tror jeg ogsaa, den ærede Ordfører maa give mig Ret i, saavel som i, at Undladelse deraf maa medføre Straf. Depotets Karakter mener jeg ogsaa, bør angives noget nærmere. Jeg ved ikke, om det, saaledes som Bestemmelsen staar her, vil kunne anvendes til Fyldestgørelse af Krav, og der maa vistnok Bestemmelser om de nærmere Regler for Ydelsen, Tilbagebetalingen og Anbringeligheden af dette Depositum. Jeg ved nok, at det væsentlig sigter til at